

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/1/2020
Identifikačné číslo spisu:	5314209570
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5314209570.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného R. Q. - JH - terén, so sídlom v Zákopčí, Stred 884, IČO: 41 586 255, zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom, so sídlom v Čadci, Mierová 1725, proti povinnému L. Q. - HAES, so sídlom v Turzovke, Predmier 262, IČO: 37 586 408, zastúpenému JUDr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom v Žiline, Národná 15, o vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť 2 384 eur, trovy právneho zastúpenia 9 442,31 eur, trovy odvolacieho konania 162,01 eur a trovy exekúcie, vedenej na Okresnom súde Čadca, pod sp. zn. 5 Er 624/2014, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2018, sp. zn. 5 CoE 46/2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Povinný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. novembra 2018, sp. zn. 5 CoE 46/2018, uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 5 Er 624/2014-30 z 5. apríla 2016 potvrdil.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený (ďalej tiež „dovolateľ“). Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom uvedeným v § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 5 CoE 46/2018-68 z 30. novembra 2018, a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Povinný sa k dovolaniu oprávneného vyjadril a navrhoval, aby dovolací súd dovolanie povinného odmietol v zmysle ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k

záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z.z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z.z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

7. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania dňa 10. apríla 2019, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

8. V danom prípade však odvolací súd rozhodol 30. novembra 2018. Dovolanie, ktoré bolo podané 10. apríla 2019 teda smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“. Najvyšší súd preto dovolanie oprávneného, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

9. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.